

OTVORENÁ NÁRUČ

ČASOPIS CIRKEVNÉHO ZBORU EVANJELICKEJ CIRKVI A.V. V NITRE, JESEŇ 2015

DVE HORIACE POCHODNE

Uprostred tohtoročného tropického leta, 6. júla, sme si pripomenuli 600. výročie upálenia českého teológa a náboženského reformátora Jána Husa. Uprostred tohtoročnej jesene, 28. októbra, nás čaká pripomienka 200. výročia narodenia jednej z najdôležitejších postáv slovenských dejín, pedagóga, jazykovedca, historika, novinára, literáta a politika, Ľudovíta Velislava Štúra (1815 - 1856). Majú tieto dve osobnosti, ktoré navzájom historicky oddeľuje vzdialenosť štyroch storočí, predsa len niečo spoločné okrem toho, že obaja boli úprimne veriacimi kresťanmi? Určite mali.

To prvé, čo ich spája je to, že obaja vo svojej dobe zažili hlbokú a veľmi dramatickú zmenu charakteru spoločnosti. Zažili skutočné dejinné prelomy. Tak v Čechách Husovej doby jasne cítiť, že sa schyľuje ku koncu stredovekej epochy. Politicky sa popri panovníkovi a šľachte formuje v rozvíjajúcich sa českých mestách nová trieda mešťanov a nižšej šľachty. Hlási sa o svoje politické práva a dáva vzniknúť stavovskej spoločnosti. Z kultúrneho hľadiska európska renesancia začína prinášať i do Čiech pojem ľudskej individuality, nadchnutie osobnou slobodou, sebaurčením a zodpovednosťou jednotlivca, kritiku mocenského postavenia cirkvi a skepsu voči jej nedotknuteľnému autoritatívnemu postaveniu. Ilustratívnou skratkou tohto všetkého je Hus kázuci v Betlehemskej kaplnke pražským mešťanom.

(pokračovanie na str. 2)

Podobne Štúr zažíval zrod modernej doby, ktorý sa začal „európskou jarou národov“. Totiž tak, ako predtým po stáročia nemal pojem národ žiaden podstatný význam, teraz ho nadobúda. A nadobúda ho s veľkou intenzitou. Európa sa má stať Európou národných štátov, ktorých občania si popri objavení svojich moderných občianskych a politických práv a slobôd uvedomujú aj svoju národnú totožnosť. Práve na tú sa chcú sústrediť ako na dôležitý kľúč k všeobecnému pokroku a blahu. Aj stará Rakúsko-uhorská monarchia je zasiahnutá týmto procesom. A ten, kto najjasnejšie ukazuje na jazykové, kultúrne a politické práva Slovákov či už spoza katedry na Lýceu alebo z lavice na Uhorskom sneme, je Štúr.

To druhé, čo spája Husa a Štúra je to, že obidvaja sa stali – ak môžeme použiť obvyklé slovo – revolucionármi, i keď každý iného druhu. Dôležité a pri oboch rovnaké je však to, že vonkajšie dianie neprechádzalo iba povedľa nich, ale intenzívne ich zasiahlo. Ba dokonca sa dá povedať, že oni sami sa stali nositeľmi diania, oni sami mu dávali smer a silu. Pritom však neboli iba pózermi, salónnymi revolucionármi, ako sa to často stáva ľuďom s radikálnymi názormi, ktorí pochádzajú z akademického prostredia. To obklopovalo Husa na Pražskej univerzite a Štúra na Evanjelickom lýceu. Obaja boli horiacimi pochodňami. Obaja boli ochotní kvôli svojej veci úplne poprieť seba a obetovať všetko.

To tretie, čo ich spája, je to, že žiadnemu z nich nebolo dané vidieť pozitívne ovocie svojho zápasu, námahy a obetí. Husovi už vôbec nie, Štúr dožíva v izolácii a pod policajným dozorom v Modre, s pocitom zrady cisárskeho dvora na slovenskej revolúcii a s tušením, že môže byť ešte horšie, ako bolo predtým. Stíhaný smutnými udalosťami vo svojej rodine sám zomiera po nešťastnom zranení sa ako štyridsaťročný, o päť rokov mladší od Husa. Sú to dva celkom tragické osudy.

No je ešte jedna vec, ktorá ich spája. Nie je však obojstranná, ale iba jednostranná. Vedie od Štúra k Husovi. Totiž na rozdiel od Husa, ktorý za svojho života nemohol tušiť, že sa narodí niekto ako Štúr a aký bude jeho osud a význam, Štúr vedel o Husovi dosť a dobre. Ako veriaci evanjelik iste i on – ako slovenský evanjelik dlho pre ním i po ňom a až dodnes – mal Jána Husa v úprimnej úcte. A nemyslíme iba na takú úctu, akú má inteligentný človek

Foto: Ivan Elko

Pamätná tabuľa Štúrovi vo Zvolene.

prirodzene voči veľkým osobnostiam dejín. Myslíme na úctu, v ktorej človek ide hlbšie a dokáže sa plne stotožniť s názormi a postojmi niekoho iného. A tak teda s istotou môžeme povedať, že určite i malý Ľudko, syn evanjelického učiteľa, vyrastajúci rovno v susedstve uhroveckého kostola, už s materským mliekom prijímal úctu k Husovu zaujatiu Pravdou. Aj od Husa sa neskôr učil, že ľudia a teda i národy sú si pred Bohom rovní, i s Husom túžil, aby človek a národ nebol ubitý a nesvojprávny, ale slobodný a vzdelaný. Aj Hus ho podnecoval k ochote obetovať sa, ak na to príde. Ak sa Štúr neskôr v politických zápasoch obracal k bratom Čechom, obracal sa k nim s dôverou aj ako k duchovným potomkom Jána Husa. Ak videl, že Hus pre seba nikdy nechcel získať nič, že jeho revolúcia bola principiálna, sám sa učil principiálnosti a nesebeckosti, ktoré sa stali

dôležitým prvkom Štúrovej povahy a práce. Dá sa povedať, že i vďaka Husovi môže Štúr v roku 1853 napísať svojmu blízkemu druhovi Hurbanovi z pochmúrneho modranského exilu legendárnu vetu: My chytili sme sa do služby ducha a preto musíme prejsť cestu života trnistú....

Tak, ako sme to vyjadrili nedávno pri Husovi, tak to chceme vyjadriť aj teraz pri Štúrovi: Cítíme hlbokú úctu voči jeho životu, dielu a významu pre históriu nášho národa. Ďakujeme za oboch Pánu Bohu. Veríme, že Hus i Štúr boli pochodňami v Božej ruke.

Ivan Elko, zborový farár

RADOŠŤ A ÚŽITOK ZO VZŤAHOV

„Rád by som bol, keby všetci ľudia boli, ako som ja, lenže každý má svoj zvláštny dar od Boha, jeden tak, druhý inak.“

(1 K, 7,7)

Keď som sa vám, milí priatelia, nedávno pri znovuuvedení do funkcie zborového dozorca prihovárал, začal som konštatovaním, že medzi nami, členmi cirkevného zboru sú, tak ako vo všetkých spoločenstvách ľudí, veľké rozdiely. Či v našich povahách, ktoré sú jedinečné, tak i v našich talentoch pre tú – ktorú činnosť, v našich schopnostiach či vedomostiach. No a vyzval som nás, aby sme tieto rozdiely medzi nami využili v prospech nitrianskeho cirkevného zboru. Presne pred rokom som na tomto mieste uvažoval nad otázkou „Môže rozdielnosť priniesť radosť?“ Opäť odpovedám, že môže. A to vtedy, ak spojíme sily s cieľom dosiahnuť úžitok. Teraz uvediem úplne triviálny príklad z našej nedávnej dovolenky strávenej s manželkou. Všetci, ktorí ste boli počas letných dní pri hotelových bazénoch, poznáte príbeh, ako dovolenkári (osobitne slovenskí) vstávajú možno ešte oveľa skôr ako doma, aby si mohli položením uteráka obsadiť čo najviac ležadiel. Hotel, kde už pár rokov dovolenkujeme, má jedno špecifikum. Ležadlá pri mori sú zdarma, ale za tie pri bazéne sa platí. No málo hotelových hostí to rešpektuje. Už i nemeckí dovolenkári uprednostňujú zlozvyk s uterákmi a skoro ráno si obsadzujú už inými predplatené ležadlá. Tak to bolo i s našimi s číslami 38 a 39. Keď sa to opakovalo tretí deň, nastal čas konať. Ale opísať túto situáciu s mojou „maštaľnou“ angličtinou Talianovi na recepcii nebolo vôbec jednoduché. Tak sme sa do neho pusti-

Foto: Ján Huba

Len vďaka zapojeniu spoločných vedomostí sme mohli s manželkou v pokoji čítať tieto obľúbené knihy a časopisy.

li s manželkou dvojязыčne. Nemeckými slovíčkami dopĺňala medzery v mojich vetách, keď som nevedel najšť primerané anglické slovo. Sympatický Talian všetko pochopil, dal nám jedinečné návleky na ležadlá a tie boli počas celých ďalších dní iba naše. A teraz pointa. Pani Hubová z toho urobila významný medzník nášho štvrtstoročia trvajúceho manželstva slovami: „Snáď si teraz konečne pochopil, že keď niečo riešime spoločnými silami, podarí sa to.“ Možno banalita, no pre mňa to znamenalo, že som mohol na zaplatenom a inými neobsadenom ležadle v pohode začať čítať Evanjelický východ, Cirkevné listy, perfektný komiks z pera nášho priateľa Daniela Majlinga s názvom Rudo (hlavne mladším z vás ho určite odporúčam) či milú knižku nitrianskeho výtvarného umelca a hudobníka Antona Fáberu (rád chodieval na naše organové koncerty) s názvom Kto oberie kobolnačky. A to

sme len na minútu spojili s manželkou takú maličkosť, ako chabá znalosť dvoch rôznych jazykov.

Pestrý diapazón znalostí, zručností a všetkých talentov, ktorými sme ako jednotlivci v našom cirkevnom zbore obdarení, je obrovským potenciálom, darom Božím. Využime ho pre budovanie nášho spoločenstva, bohumilé činnosti aj budovanie budov. K tomu je potrebné jediné. Aby v našich vzťahoch dominovala spolupráca, pokoj a láska. Návod, ako sa k tomuto priblížiť, nájdete v krásnom článku, ktorý sme prebrali z mesačníka Evanjelický východ (6 spôsobov ako najšť pokoj vo vzťahu). Uverejnený je na stranách 8 - 9. Prajem vám pokojné čítanie a teším sa na našu spoločnú prácu počas nášho nového funkčného obdobia.

Ján Huba, zborový dozorca

TÉMY PRE MODLITEBNÍKOV

Ďakujeme za čas leta, oddychu a nabratia nových síl. Ďakujeme za to, že sme sa v zdraví mohli vrátiť zo svojich ciest. Ďakujeme, že rodiny mohli byť spolu. Ďakujeme za Pánovu ochranu a pomoc pre deti, mládež a dospelých, ktorí boli na oboch letných táboroch.

Ďakujeme za to, že sa môže začať ďalšie obdobie intenzívneho cirkevnozborového života a my sa môžeme venovať deťom, mládeži, dospelým, seniorom, môžeme slobodne vyučovať, kázať, mať spoločenstvo, tešiť sa a slúžiť. Prosme o otvorené a prijímajúce srdcia a mysle a o mocnú prácu Ducha Svätého v nás a medzi nami.

Prosme za všetkých dobrovoľných spolupracovníkov v misii a vyučovaní v našom cirkevnom zbore, za presbyterov a služobníkov v akýchkoľvek funkciách. Prosme, aby boli zdraví, vytrvalí a vedení Svätým Duchom.

Prosme o zdar pri hľadaní a kúpe vhodného pozemku na stavbu penziónu.

STRETLI SME SA V SLUŽBE S MÁRIOU PINDEŠOVOU

Majkin večný úsmev.

Majka bolo to dievčatko s dvoma typickými vrkočmi, ktoré pred deviatimi rokmi behalo v detskom tábore v Belušskej Slatine. Dnes študuje na Akadémii umení v Banskej Bystrici flautu a už tri roky patrí medzi učiteľov našej Detskej besiedky.

Majka, kde si sa medzi nami vzala?

Keď som mala deväť či desať rokov, naši začali chodiť k nám do kostola a brávali ma do besiedky. Stala som sa pravidelnou besiedkarkou a ako dieťa som sa cítila skutočne povzbudzovaná vo viere. Išla som prvýkrát na tábor a veľmi sa ma dotklo všetko, čo sa tam odohrávalo. Uvedomujem si tiež, aké bolo pre mňa dôležité, že som tam stretla dievčatá, ktoré sa hneď stali a dodnes zostali mojimi výbornými priateľkami.

Kedy si si prvýkrát uvedomila, že si veriaci človek a chceš žiť ako kresťan?

To prichádzalo postupne. V lete po confirmácii som bola po prvýkrát v mládežníckom tábore na Králikoch. Práve tam som začala hlboko vnímať obsah pojmov hriech, milosť, odpustenie, Kristova obeť a láska. A pocítila som aj, aká dôležitá je rovesnícka podpora. Stretla som tam chalanov i dievčatá, ktorí sú dodnes mojimi drahými bratmi a sestrami, o ktorých tiež je moja viera opretá.

A nadchla si sa a začala pomáhať v besiedke...

Nie, na prácu v besiedke som sa ešte necítila zrelá. Začala som iba pravidelne chodiť na mládež s túžbou duchovne rásť. Až po osemnástke som pocítila volanie do služby a aj osobnú pripra-

venosť. Som veľmi vďačná hlavne sestre Majke Hrubej, že som mohla stáť po jej boku a zbierať skúsenosti. Sprvu som iba pomáhala starším učiteľom, neskôr som sama začala učiť a robiť všetko, čo k tomu patrí: Od príprav vyučovacích programov, cez prípravu a realizáciu podujatí pre deti, letných táborov, až po upratovanie detskej besiedky.

Čo zažíváš pri práci s deťmi?

Predovšetkým obrovskú zodpovednosť, až mi niekedy zoviera srdce. Veď od nás počujú deti o Bohu, aj na nás záleží, či budú žiť svoj život ako kresťania. Ja sama som typický produkt detskej besiedky a preto si uvedomujem, čo dôležité môžeme dať my deťom. Snažíme sa využiť každú chvíľu a každú príležitosť. Veľmi som vďačná aj za to, že sme s ostatnými dievčatami dobrá partia, máme skutočne dobré vzťahy, podporujeme sa a modlíme sa za seba navzájom. V takejto službe človek z vlastných síl ďaleko nezájde, potrebuje byť nesený inými a predovšetkým nesený samotným Pánom.

Čo ti služba dáva?

Je to tak, že keď sa pripravujem na besiedku a keď vyučujem, cítim, že všetko to, čo hovorím, hovorí zároveň do môjho vlastného života. Služba teda formuje samotného slúžiaceho. Zo služby deťom mám stále radosť, najmä keď vidím aj jej dobré ovocie v živote detí. Ak by sa život opakoval, znova by som sa pre službu rozhodla.

A tvoj odkaz pre čitateľov?

Jednoznačný: Milí rodičia, privádzajte deti na besiedku, na detské podujatia a prihlasujte ich do tábora. Opakujem, že ja sama viem, aké je to dôležité. I keď táto sejbá môže priniesť úrodu až neskôr.

Za rozhovor ďakuje Ivan Elko

TVOJE MENO

Nie som ešte taký starý, ale musím povedať, že pamätám dobu, keď cirkevné zbory mali svoje vlastné či už viditeľnejšie alebo skrytejšie, ale každopádne neopakovateľné miestne zvyky. Tak iba čo sa týka takého spevu: Z detstva si pamätám, že v rodnom Krajnom pri speve vianočného Kréda (pieseň č. 40 v Zpěvníku evangelickém) celé niekoľko stočlenné zhromaždenie úplne jednotne zaspievalo uprostred slohy veľmi zvláštny melodický ornament, ktorý nebol v notách. Nikto nepamätá kedy a ako tento zvyk vznikol, nikto ho nenačvičoval. Zhromaždenie ho ale stopercentne dodržiavalo a on dodával Vianociam neodmysliteľný kolorit.

Dnes sú evanjelické cirkevné zbory tak úzko prepojené a majú tak vysoké povedomie organizačnej a liturgickej jednoty, že miestne špeciality zanikajú. Preto bolo pre našu malú nitriansku delegáciu na inštalácii sestry farárky Evky Germanovej (našej bývalej kapláanky Evky Mažárovej) v Spišskej Belej zvláštnym prekvapením, keď sme si všimli, že na čestnom mieste, na stene vo výške kazateľne je umiestnené niečo, čo len tak nevidíte - dôstojná čierna doska a na nej veľké zlaté iniciály „EG“. Najprv sme mysleli, že je to iba ozdoba, pripravená pre túto slávnosť. Vysvetlili nám, že starodávnym zvykom v Spišskej Belej, ktorý pretrval dodnes je, že pokým v zbore účinkuje riadne zvolený farár, pri kazateľni visí doska s iniciálkami jeho mena.

Čo mi pri pohľade na tú dosku napadlo?

To prvé, že pre farára je to veľká česť. Nieкто by mu to mohol aj závidieť – môcť byť tak podpísaný na stene starobylého kostola

To druhé je pokračovaním toho prvého, no dáva mu rozmer reality: Farár je podpísaný pod celok života zboru. Je podpísaný pod úspechy svojho spoločenstva, ale, samo

zrejme, aj pod jeho neúspechy. So svojím menom ide do zápasu, ktorého výsledok nie je popredu jasný, a ktorý je úplne otvorený pohľadom súčasníkov i histórie. Jeho meno sa môže stať predmetom chvály a úcty, ale i predmetom

premýšľať nad tým, čo asi napadne ľuďom, keď sa vysloví naše meno? Aký sa im vybaví pocit, nálada, skúsenosť? Pozor ale, dve veci však nechcem, aby sme pri tom urobili: Na jednej strane odbili túto myšlienku lakonickým konštatovaním

Foto: Ján Huba

kritiky či pohoršenia. Presne tak, ako sa to deje i mimo cirkvi.

To tretie ma však už odpúťovalo od úzko farárskych úvah, podmienených možno pýchou, možno obavou zo zlyhania. Je tu niečo všeobecné, veľmi dôležité a vzťahnutelné na život každého kresťana. Spomenul som si na klasickú otázku z učebnice pre konfirmandov (číslo 210), ktorú poznajú mnohé generácie evanjelikov: Ktoré sú hlavné povinnosti kresťana voči sebe samému? A na rovnako klasickú odpoveď, ktorú sa generácie evanjelikov učia naspamäť: Sú to starostlivosť o svoje telo, starostlivosť o svoju česť a dobré meno a starostlivosť o svoje spasenie. Počujme dobre: Starostlivosť o svoje meno... Konfirmačná učebnica na tomto mieste cituje kráľa Šalamúna, ktorý v Prísloviach 22, 1 tvrdí, že „Dobré meno je vzácnejšie ako veľké bohatstvo“.

Áno, to tretie, veľmi dôležité a platné pre každého, je: Zvykneme

„Nech si myslí kto chce čo chce“, či na druhej strane panicky sa triasli v strachu o to, či všetky sídliskové jazyčnice alebo klebetní kolegovia hovoria o nás iba dobré. Otázku, čo sa ľuďom vybaví, keď sa vysloví naše meno, si položíme pred Bohom. Zrazu bude mať ešte iný a nový odtieň: Do akej podoby som priviedol svoj život, charakter, poslanie, vzťahy, keďže ma Boh povolal, aby som žil ako kresťan? Cítia spontánne moji najbližší, cítia ľudia okolo mňa, že nenástojím na tom, aby som podobu môjmu životu dával ja sám podľa svojej vlastnej predstavy a vo vlastnej sile, ale že som dovolil Bohu, aby podobu môjmu životu vtláčal On? Je v ich povedomí o mne spojené moje meno s vierou v Ježiša Krista, s pôsobením Ducha Svätého a s dobrým hodnotením samotného Boha a života viery (Matúš 5, 16)?

Takto by to totiž s našimi menami malo byť.

Ivan El'ko, zborový farár

LETNÝ TÁBOR DETÍ

Dvadsaťštyri našich detí, dievčatá vedúce detskú besiedku a niekoľko rodičov, sa zúčastnilo letného tábora detí v dňoch 6. – 11. júla na Ostrom Grúni. Týchto šesť dní predstavovalo neutíchajúci, veselý a pestrofarebný prúd aktivít, ktoré sa azda ani nedajú vymenovať. Dievčatá z besiedky všetko pripravili naozaj perfektne!

Tábor niesol heslo „Kontrasty“. Vykladali sme päť príbehov z Evanjelia podľa Lukáša, kde Pán Ježiš stavia vedľa seba vždy dva veľmi odlišné postoje. Túžili sme, aby si naše deti ten kontrast uvedomili a rozhodli sa stáť na tej správnej strane. O tomto hovoril i Zlatý veršík tábora z Rímskym 12, 2: A nepripodobňujte sa tomuto svetu, ale premeňte sa obnovením mysle, aby ste rozsudzovali, čo je vôľa Božia, totiž, čo je dobré, milé a dokonalé“. O ktoré kontrasty išlo? Môžete si ich vyhľadať a môžete si o nich s nami aj zaspievať v našej táborovej hymne.

Prvý kontrast:

Priamosť a pokrytectvo
Lk 6, 41 – 42 O brvne a smietke

Druhý kontrast:

Sústredenosť (na Božie Slovo) a rozptýlenosť
Lk 10, 38 – 42 Mária a Marta

Tretí kontrast:

Úprimnosť a formálnosť
Lk 11, 37 – 40 Umývanie rúk

Štvrtý kontrast:

Pripravenosť – nepripravenosť
Lk 12, 35 – 40 O bdení a vernosti

Piaty kontrast:

Vďačnosť – nevďačnosť
Lk 17, 11 – 19
Uzdravenie desiatich malomocných

Lúčime sa s táborom a odchádzame.

KONTRASTY

*Refrén: Pane môj, keď rozprávaš Ty, pred očami mávam samé kontrasty:
Bez Boha žiť? Či v srdci Ho mať?
Daj mi, Pane môj, na správnej strane stáť!*

*1. Nedaj sa mi, prosím, smietkou zaoberať, ktorá leží v oku môjho bližneho.
Ale radšej vlastné brvná povyberať, nech sa môžem krajšie pozrieť na neho.*

*2. Nedaj sa mi, prosím, rozptyľovať niečím, čo sa tvári ako dôležitá vec.
Daj mi vidieť Teba, potešiť sa Slovom, v ktorom prinášaš mi svoju dobrú zvesť.*

3. Nedaj sa mi, prosím, takým

veriacim stať, čo má pre Teba len prázdne slovíčka.

Ale úprimným byť, odovzdať Ti srdce, každý úsmev, slzu, hoc je maličká.

*4. Nedaj sa mi, prosím, takým veriacim stať, čo na Tvoju bázeň dávno zabudol.
Ale verným zostať, na Tvoj príchod čakať, pripraveným byť jak verný sluha Tvoj.*

*5. Nedaj mi byť, prosím, nevďačným a slepým, čo nevidí Tvoju lásku velikú.
Srdce vďakou naplň, Teba chváliť daj mi, keď pred Tebou stojím, Pane, práve tu!*

Pripájame tiež pozvanie na nedeľnú Detskú besiedku počas Služieb Božích a na naše celoročné detské podujatia!

LETNÝ TÁBOR MLÁDEŽE

Dvadsaťštyri našich mládežníkov sa zúčastnilo letného tábora v dňoch 12. – 18. júla v Janoškovom dome pri Liptovskom Hrádku. Okrem vychádzok a túr do malebného Liptova (návšteva „cez kopček“ v Dovalove, výstup na nízkotatranské Slemä, pochod na Žiarsku chatu, mrazivý výstup na Príslop, slnenie sa na Havránku a kúpanie v Mare) a veselého trávenia voľného času, starší mládežníci na každý večer pripravili preberanie jednej praktickej témy, ktorá zamestnáva mladých ľudí a doobedu mal brat farár biblický program. Preberali sme list Židom, konkrétne jeho „akčné“ časti, kde apoštol svoju cirkev – a i nás dnes – intenzívne prebúdza, mobilizuje a napomína.

Čitateľom prinášame aspoň stručne témy jednotlivých dní a najdôležitejšie miesta v liste Židom, ktoré sa na ne viažu. Nech Vám štúdium Božieho Slova padne na úžitok!

A napokon dôležité: Táborujúcich i netáborujúcich mládežníkov srdečne pozývame na naše piatkové mlá-

dežnícke stretnutia a celoročné podujatia!

Na úvod požehnanie:

Židom 13, 20 – 21

Tajomstvo prepojenia našej slobody a Božej nadvlády.

1. deň „Hľadíme na Ježiša!“

Týmto sa začína všetko, čo je napokon dôležité a vzácne.

1, 1 – 4

5, 8 – 10

7, 26 – 28

9, 13 – 14

2. deň „Pristupujme teda s dôverou ku trónu milosti!“

Z pohľadu vzniká pohyb, vzťah s Pánom Ježišom.

4, 14 – 16

6, 17 – 18

9, 12 – 13

13, 9

3. deň „Napomínajte sa navzájom!“

O požehnaní, sile a úžitku zo zdravého spoločenstva.

3, 12 – 13

10, 24 – 25

12, 15

13, 17

4. deň „Budme vytrvalí v zápase!“

Kresťan bojuj, formuj sa, urob sám všetko, čo vládzeš!

4, 1

4, 11

6, 12

19, 19 – 23

10, 32 – 36

12, 1

12, 4

12, 12 – 15

5. deň „Bratská láska nech trvá!“

Áno, zaoberaj sa sebou, ale rovnako buď v láske otvorený iným!

2, 14 – 18

3, 13

6, 9 – 12

13, 1 - 5

Ivan Elko

Foto: Daniel Hariko

Mládežníci na návšteve v Dovalove.

6 SPÔSOBOV AKO NÁJŠŤ POKOJ VO VZŤAHU

Túžbou každého človeka je prežívať vo svojich vzťahoch pokoj, porozumenie a lásku. Ale realita je dosť odlišná. Často konáme a hovoríme to, čo druhých núti reagovať na nás negatívne. Jednoducho povedané, mnohokrát si za zlé a vyhrotené situácie môžeme sami svojim správaním a slovami.

Jak 3, 13 – 18: „Kto je medzi vami múdry a rozumný? Nech dobrým konaním preukáže svoje skutky v múdrej skromnosti! Ale ak máte horkú vášnivosť a hašterivosť v srdci, nevychvaľujte sa a neklamte proti pravde. Toto nie je múdrosť zhora, ale pozemská, zmyslová, démonická. Lebo kde je vášnivosť a hašterivosť, tam je nepokoj a všetko možné zlo. Ale múdrosť, ktorá je zhora, je predovšetkým čistá, potom pokojamilovná, krotká, poslušná, plná milosrdenstva a dobrého ovocia, nestranná, bez pokrytectva. A ovocie spravodlivosti rozsieva sa v pokoji tým, čo tvoria pokoj.“

Ak konáme nemúdro, situáciu (vzťah) ešte zhoršujeme. Ak chceme niečo zmeniť, v prvom rade potrebujeme

me byť múdri a úprimní k sebe samému. Text z Listu Jakuba nás smeruje k múdroti. Kto je múdry? Mnoho ľudí si myslí, že múdrosť je inteligencia a vzdelanie, no nie je to tak. Svet je plný inteligentných hlupákov. Môžeme mať tituly pred menom, za menom, byť technicky zruční, ale múdrosť sa ukazuje vo vzťahoch, ako s ľuďmi jednáme. Vždy, ak ide o vzťahy, sadíme buď semenka „dôvery“ alebo „nedôvery“, pokoja alebo hnevu. A to každý deň. Ale ako sadiť semenka pokoja a lásky? Tak, že budem múdry/a alebo budem konať múdrym spôsobom.

6 VECÍ, KTORÉ MÚDRI ĽUDIA NEROBIA :

1. Múdri ľudia nerobia kompromisy pri hovorení pravdy

Všetky vzťahy sú založené na dôvere, bez dôvery niet kvalitného vzťahu. A naša dôvera zas stojí na pravde. Musíme byť úprimní, pravdiví, autentickí, sami sebou. Všetci klameme. Klameme Boha, blízkych, ale najviac samých seba (Ef 4, 25). Preto našou túžbou má byť rozhodnutie, že nebudeme klamať, nebudeme viesť dvojité život. Potrebujeme Boha, aby nás chránil od klamstiev.

2. Múdri ľudia sa nehnú do hnevu

To znamená, že neprovokujú, neargumentujú. Ten, kto potrebuje útočiť (slovne), nie je múdry, ani ten, kto potrebuje argumentovať a dokazovať „pravdu“, nie je múdry. Ak nás niekto

(slovne) zraní, urazí, dotkne sa nás, nesmieme mu to vrátiť a triafať do čierneho – do oblasti, o ktorej vieme, že je dotýčny zraniteľný. Lebo Biblia to nazýva hlúposťou (Prísľ 20, 3).

Ako môžem druhých rozhnevať?

- Porovnávaním. Prečo nemôžeš byť ako...? Ty si stále taký/á... napr.: „Si taká ako tvoja matka!“ Nikdy neporovnávajme, lebo každý sme unikátny, a porovnávanie nás zraňuje a vzdľuže od iných.

- Odsudzovaním, obviňovaním – nenúťme iných, aby sa cítili vinní. My nie sme Boh, iba On bude súdiť. Nehovorme: „mal/a si..., mohol/a si... musíš...“

- Hľadaním malých chýb. Treba ich jednoducho prehladnúť. Keď sa hneváme, naša inteligencia ide „von“ oknom, robíme a hovoríme hlúpe veci. (Prísľ 14, 29)

Nie je nám dovolené urážať druhých, robiť si z nich žarty, podceňovať ich (F 4, 5).

3. Múdri ľudia nepodceňujú pocity druhých

Zásadnou chybou, ktorú často robíme, je to, že reagujeme na to, čo druhí hovoria a nie na to, čo cítia!

Na slovách až tak nezáleží, lebo ľudia v hneve povedia zväčša aj to, čo až tak nemyslia. Ľudia nehovoria vždy to, čo si myslia, ale cítia to, čo naozaj cítia. Zranení ľudia vždy zraňujú druhých. Tí, čo nie sú milí, sú tí, čo najviac potrebujú prijatie, lásku a milé reakcie. Sú to ľudia, ktorí kričia: „Niečo má trápi, niečo trápi moju dušu.“

R 15, 2: „Každý z nás nech myslí na svojho blížneho, aby mu to bolo na dobro, na budovanie.“

Podceňujeme pocity druhých napr. tým, že povieme: „Ja to tak necítim, ani ty to tak nemôžeš“, ale takéto vyjadrenie nie je múdre. Jeden z manželov povie: „Je tu zima“ a ten druhý na to odpovie: „Ale kdeže, nie je!“ Môže byť niekomu zima a inému teplo v tej istej chvíli? Áno, môže!

Ak manželka (priateľka) povie manželovi (priateľovi): „Som škaredá“, nehovorte jej: „Nie, nie si!“ ale namiesto toho sa pýtajte: „Prečo si to myslíš? Prečo sa tak cítiš?“ Chyba, ktorú robíme, sú rady, ktoré dávame: „Dôvod, prečo sa tak cítiš, je...“ Mnohokrát je to tak, že nepotrebujeme rady, ale len vypočutie a milé slová.

Prísľ 15, 4: „Ušľachtilý jazyk je stromom života, avšak jeho prevrátenosť je duchovná skaza.“

4. Múdri ľudia nekritizujú druhých

To znamená, že ak chceme byť múdri, vieme počúvať a nedokončujeme vety niekoho, kto nám otvorí svoje srdce.

Prísľ 18, 15: „Rozumné srdce získava poznanie a ucho múdrych hľadá poznanie.“

Ak niekto hovorí nie veľmi múdre veci, nechajme ho dohovoriť a potom sa môžeme vyjadriť a povedať, čo si my o tom myslíme. V koho a v čo veríme, čo o tom hovorí Biblia, aké s tým máme my skúsenosti.

5. Múdri ľudia sú plní milosti

Je múdre, keď sme k ľuďom, ktorí žijú svoj život zle, milostiplní, lebo hlúpi súdia! Ale ak im preukážeme milosrdenstvo, zachováme sa ako Kristus, lebo On je milosť, a dáva aj nám to, čo si nezaslúžime svojimi skutkami.

Predstavte si osobu, ktorá je vám najbližšia. Ale aj na nej nájdete spôsoby konania, ktoré vás môžu iritovať. Treba to však nechať tak, nevenovať tomu pozornosť, lebo je toho veľa, prečo daného blízkeho máte radi.

Jeden manželský pár, ktorý oslávil 50. výročie svadby, nezávisle odpovedal na otázku: „Aké je tajomstvo vášho dlhého spoločného manželstva?“ Obaja odpovedali úplne rovnako: „Nepokúšal/a som sa ho/ ju nikdy zmeniť!“

6. Múdri ľudia sú nestranní a vždy úprimní

Ak chcem byť múdry, nezamaskujem svoje úmysly, nebudem predstierať, nebudem sa snažiť byť niekým iným, nebudem ti klamať, podvádzať.

Sú dve oblasti, kde ľudia klamú najviac: tí, čo sú online a tí, čo spolu majú rande (smiech). Snažia sa vyzeráť čo najlepšie, hovoriť čo najkrajšie a najmilšie slová, ba dokonca sa snažia aj čo najlepšie voňať (Žalm 12, 2).

Ak chcem byť úprimný, autentický a múdry, nezakryjem to, aký naozaj som.

A kde získam múdrosť?

Múdrosť nenájdeme počas štúdií na univerzite, ani v televízií, ani na internetových blogoch, ale iba tým, že budeme poznať Boha a konať Jeho vôľu. Získavame fakty, inteligenciu, vedomosti, technické a iné zručnosti v škole a praxi, ale múdrosť pochádza iba od Hospodina, lebo On je jej zdrojom.

(Prevzaté z mesačníka Evanjelický Východ, máj 2015)

Zdroj:

<http://saddleback.com/watch/media/six-keys-to-peace-in-relationships>

Preklad a výber: Anna Kupská
Foto: Michal Pončák

DOBROVOĽNÍK MÁ CENU ZLATA

Prv, než sa dostanem k tomu, čo chcem napísať, pripomeňme niekoľko faktov. Iba v našom senioráte je v tejto chvíli uprázdnených šesť cirkevných zborov: Farná, Kolárovo, Komárno, Pukanec, Zlaté Moravce a Želiezovce. Ďalšie sú administrované už stabilne: Bohunice, Drženice, Jabloňovce, Rastislavice a Zemianska Olča. Seniorálny kaplán slúži zároveň v troch zboroch. Zbory Levice a Nitra nemajú kaplánov vôbec. No a tento rok boli ordinovaní do služby štyria kapláni...

Vývoj ukazuje, že naša cirkev bude čím ďalej viac odkázaná za službu neordinovaných. A to nielen v tradičných oblastiach - správy budov, majetku či financií, ale i v oblastiach nových: Pri vyučovaní, vedení i kázaní, resp. vykonávaní laických Služieb Božích. Ordinovaní proste nebudú schopní pokryť všetky potreby cirkvi. Schopní laici budú zohrávať čoraz kľúčovejšiu úlohu.

Preto sa tešíme, že sme do služby našim deťom, dorastencom, mládeži a vysokoškólakom mohli vyslať

Dobrovoľníci hostia najstarších.

ochotných dobrovoľných pracovníkov, bez ktorých je misia nášho cirkevného zboru nemysliteľná. Zopakujme si v abecednom poradí ich mená: Radka Absolónová, Kristína Bednárová, Tomáš Berecz, Eva Elková, Magdaléna Elková, Martina Globanová, Barbora Kmetová, Marek Kružliak, Janka Nôžková, Róbert

Otott, Mária Pindešová, Tomáš Mešároš a Adam Zmeko. Myslíme i na ďalších nemenovaných, stojacich v službe dospelým mužom, ženám, párom.

Žehnajme im a modlime sa za nich!

Ivan Elko

OBČIANSKE ZDRUŽENIE PAVLA VALÁŠKA

Vyhodnotenie asignácie dane získanej v roku 2015 a porovnanie s minulosťou (v €).

	2015	2014	2013	2012	2011	2010	2009	2008
Celková suma	9 360	8 023	8 822	8 160	7 662	7 055	10 238	8 128
Právnické osoby			1 242	1 757	1 945	1 452	4 789	3 139
Fyzické osoby			7 577	6 403	5 717	5 603	5 450	4 992

Nadišiel čas vyhodnotiť príjem Občianskeho združenia Pavla Valáška (OZPV) z podielu z dane. Pripomíname, že suma, ktorú OZPV dostalo týmto spôsobom minulý rok, činila 8 023,- € (ďalších 7 165,- € poukázal samotný cirkevný zbor, ako podiel z dane za predaj pozemkov pod diaľnicou na Šindolke). Minuloročná suma 8 023,- € predstavovala pokles o 9,1 % oproti roku 2013. Pamätáme, že rok 2013 bol štvrtým zo za sebou idúcimi rokmi, v ktorých obdržaný podiel z dane neustále stúpala, a to hlavne vďaka poukazom od fyzických osôb. Veľkou otázkou teda bolo, či rok 2015 bude druhým rokom mierneho poklesu, alebo či predchádzajúci pokles bude zastavený. Na našu veľkú radosť sme napokon dostali spolu 9 360,29 €! Oproti roku 2013 je to nárast o 6,1 %, oproti predchádzajúcemu roku 2014 je to nárast o 16,6 %. Z výpisov z účtu nie je možné určiť, akou čiastkou prispeli fyzické a akou právnické osoby.

Veľmi sa radujeme, ale zároveň si uvedomujeme, že na tomto peknom výsledku majú levý podiel tí naši cirkevníci, ktorí získavajú k asignácii podielu z dane svojich blízkych či kolegov. Sme im za túto „námahu naviac“ vďační. No nech je to zároveň výzvou pre samotných členov cirkevného zboru, aby predsa len oni vytvorili najširšiu základňu tých, ktorí pre OZPV poukážu podiel z dane.

Sme Pánu Bohu vďační za to, že vďaka obdržanej sume sa môže ďalej rozvíjať hlavne služba našej Evanjelickej zborovej diakonie, pretože dotácie OZPV na diakoniu majú životne dôležitý význam. Prosíme vás preto, aby ste budúci rok neváhali a venovali podiel z dane nášmu občianskemu združeniu. Nič vás to nestojí.

Úprimne ďakujeme všetkým, ktorí v tomto roku asigovali v prospech nášho združenia aj všetkým, ktorí pomáhali so súvisiacou agendou. Každý cent dostáva zmysel v službe.

Ivan Elko, predseda OZPV

Naši klienti sa ma často pýtajú: „Je aj niekto iný tak postihnutý, opustený, ubolený ako som ja?“ Nerád odpovedám, že sú ľudia i s ťažším postihnutím, vo veľkých bolestiach a v mladšom veku. Lebo viem, že konkrétna bolesť je pre daného človeka tá najhoršia a v žiadnom prípade ju nezmierni popisovaná bolesť iných. Radšej im dávam za príklad tých, ktorí sa so svojím trápením snažia zápasiť, tak ako napríklad:

Pani, ktorá má viac ako 90 rokov, po druhej zlomenine dolnej končatiny svojou nezlomnou vierou a vytrvalosťou presvedčila doktorov - a hlavne svoje telo - že bude chodiť, robiť v záhrade a bude samostatná tak, ako pred úrazom. Rozhodne ju to stálo veľa síl a bolesti, ale dokázala to. A nie len to. Bola schopná svojím entuziazmom obrátiť systém zdravotného poistenia, aby mohla ísť sama do kúpeľov a jej zdravotný stav sa tak ešte zlepšil.

Podobne i pán, ktorý strávil posledné tri mesiace v nemocnici, kam odišiel s bolesťami krížov a postupne mu zdravotný personál tak výdatne „pomáhal“, že prišlo i k zlomenine nohy a následne pri nedbalom prevoze na vyšetrenie k prechladnutiu a zápalu pľúc. Zomieral v bolestiach, no napriek tomu v posledné hodiny svojho života neprejavil hnev, ale

Foto: Ivan Melko

Juraj Štefánik povzbudzuje našich seniorov.

práve naopak: Vyžaroval z neho pokoj a láska.

V neposlednom rade si spomínam na pána, ktorého sme mali v opatrovaní niekoľko rokov. Posledné mesiace svojho života strávil na posteli, bez možnosti sa čo i len pohnúť. I napriek tomu, že sme u neho boli viackrát za deň, nemohli sme mu poskytnúť potrebnú starostlivosť. Vždy nás však vítal s úsmevom. Staroba a choroba ho obrala o všetko: Zrak, sluch, možnosť sa hýbať. Zachovala mu ale triezvy rozum a preto si veľmi jasne uvedomoval svoju biedu. Neskutočne ho trápilo, že

prišiel i o posledné zvyšky osobnej dôstojnosti, na ktorej si kedysi tak veľmi zakladal. Bol však vždy veľmi milý a zdvorilý.

Týmito tromi krátkymi svedectvami nechcem poukázať iba na ľudskú húževnatosť, pokoru a trpezlivosť, ale predovšetkým na vieru. Na vieru v lásku Pána Ježiša Krista, ktorá týchto ľudí naplnila a naplňovala do poslednej chvíle ich pozemského života.

*Milan Slezák, riaditeľ
Evanjelickej zborovej diakonie Nitra*

Špeciálne upozorňujeme na: Aktuality a fotogalériu.

Pozývame

ECAV Nitra

Služby Božie

Kázne a videá Služby Božie

Zborový život

História zboru

Aktuality

Evanj. zborová diakonia

Obč. združenie P. Valáška

Spevokol

Mládež

Foto a videogaléria

SPOMIENKA NA LETO 2015

15. výročie posvätenia chrámu.

Sľub presbyterov.

Slávnostná konfirmácia.

Služby Božie pre najstarších.

Popoludnie pre deti.

Mladé rodiny na koníkoch.

Indiáni v detskom tábore.

Mládežníci na Havránku.

POZÝVAME

Úvod šk. roku 2015/16, požehnanie detí, vyslanie dobrovoľných spolupracovníkov do služby

V nedeľu, 6. sept., na Službách Božích s Večerou Pánovou otvoríme novú kapitolu našich prác v školách. Deti príjmu požehnanie. Do služby vyšleme dobrovoľných misijných spolupracovníkov, ktorí sa venujú deťom, dorastu, mládeži a študentom. Opäť začnú obvyklé cirkevnozborové podujatia so všetkými vekovými a záujmovými skupinami. Nech nás vedú slová zo základného kameňa kostola: Aj vy budete v Duchu spolu zbudovaní v príbytok Boží (Ef 2, 22).

Návšteva z Naperville

V sobotu a v nedeľu 5. a 6. sept. budú medzi nami vzácní hostia: Donald a Barbara Swansonovci a Gail Jernberg z Our Saiour's z Naperville a Gene Ryan z Floridy so svojim priateľom Davom Pastirikom z Naperville, ktorí spoločne navštívili Nitru v pamätný čas v lete 1997. S hosťami sa stretieme na nedeľných Službách Božích a v nedeľu podvečer o 16.00 hod. budeme spolu v jednom kruhu pri piesňach, zdieľaní sa a modlitbách na zborovom večierku v kostole, na ktorý pozývame členom zboru bez ohľadu veku.

Kostolfest 2015

Odporúčame našim mládežníkom, aby sledovali mládežnícky facebook, kde sa čoskoro objaví informácia, kedy sa uskutoční Kostolfest, teda spomínanie na letný tábor a prežitú leto a prenocovanie v kostole.

Podakovanie za úrody zeme a Tekviciáda

V nedeľu, 27. sept., budeme na Službách Božích spoločne Pánu Bohu ďakovať za tohtoročné úrody zeme. Po ich skončení budú sestry vincentky pred kostolom robiť dobrovoľnú zbierku na pomoc hladujúcim a trpiacim na Haiti, v Hondurase, Albánsku, Ukrajine a v Rusku. Ak chcete, prisperte za medovníkové srdiečko, odporúčame aspoň dvoma eurami (oficiálne toľko stojí esemeska na pomoc). Poobede o 14.30 sa uskutoční Tekviciáda, vyrezávanie a ozdobovanie tekvičiek. Prosíme rodičov, aby deťom so sebou vzali vhodný nožík a boli pripravení im asistovať.

Mládežnícka víkendovka v Jablonočoch

Mládež pozývame na tradičnú jesennú víkendovku do Jablonoč, 2. - 4. okt. Autobus odchádza v piatok o 16.00 hod., účastnícky poplatok za celý pobyt je 12,- €. Príchod v nedeľu okolo 14.00 hod. Prihlásiť sa dá u Adama El'ku.

Jesenný zájazd Spoločenstva evanjelických žien

Tradičný jesenný zájazd žien bude 18. a 19. okt. Bližšie informácie o tom, kam bude cesta smerovať a aká bude výška poplatku, budú včas k dispozícii na letáčikoch v kostole. Prihlásiť sa dá zapísaním sa na zoznam v kostole.

Uctenie pamiatky Ľudovíta Štúra

Vo štvrtok, 22. okt. o 18.00 hod., bude v Synagóge uvedené pásмо slovenskej národnej hudby a umeleckého slova „Vzlietli orly vysoko“, ako jedno z podujatí pri 200. výročí narodenia Ľudovíta Štúra. Na Službách Božích v nedeľu 25. okt., chceme ďakovať za Štúrov život a dielo. Po ich skončení položíme veniec pri jeho pamätníku na Štúrovej ulici.

Šarkaniáda

Oblúbená Šarkaniáda pre deti bude v nedeľu, 8. nov. o 14.30 hod. Miesto jej konania bude ešte upresnené.

Seniorálne stretnutie mládeže

V sobotu, 14. nov., bude v Pukanci Seniorálne stretnutie mládeže. Cestovať budeme spoločným autobusom o 8.00 hod. od kostola. Príchod domov bude cca o 16.00 hod. Bude prichystaný zaujímavý program a spoločný obed. Prihlásiť sa dá u Adama El'ku.

Konferencia presbyterov

Konferencia presbyterov cirkevných zborov seniorátu bude v Komárne v sobotu 21. nov. o 10.00 hod.

Služby Božie pre najstarších

V 1. adventnú nedeľu, 29. nov. o 14.30 hod., budú Služby Božie pre najstarších členov zboru s Večerou Pánovou a s posedením. Všetkým našim seniorom, starším ako 75 rokov, zašleme osobnú pozvánku. Pozvaný je, samozrejme, i každý ďalší, kto by chcel prísť a nemáme ho v adresári.

AKTUALITY

Vyučovanie náboženstva v školách

Vážení rodičia, prihlásme čo najväčší počet našich detí na vyučovanie náboženstva v školách! V školskom roku 2015 / 2016 budeme evanjelické náboženstvo vyučovať na: ZŠ Benkova (Klokočina) - pondelok, ZŠ Kráľa Svätopluka (Zobor) – utorok, Kniežata Pribinu (mesto) – streda, Beethovenova (Diely) – piatok. Ak nebude dohodnuté inak, vyučovanie bude vždy o 14.00 hod. Deti z iných škôl sa zvyčajne prihlásia na náboženstvo na tú školu, kde je im to najbližšie, alebo najvýhodnejšie. Na Párovskom gymnáziu v piatok nultú hodinu. Túžime znovu oživiť naše skupinky na ZŠ Topoľová (Chrenová) a Golianovom gymnáziu. Náboženstvo bude všade vyučovať brat farár. Tešíme sa na všetko pekné, čo nám nový školský rok prinesie!

Zápis konfirmandov

V piatok 18. sept. o 15.00 hod. bude v spoločenskej miestnosti vľavo na poschodí zápis konfirmandov do prvého ročníka konfirmačnej prípravy. Konfirmačná príprava trvá dva roky a začína ju navštevovať dieťa, ktoré má 12 rokov, alebo chodí do 7. ročníka základnej školy. Treba, aby na zápis prišiel s dieťaťom jeden z rodičov, alebo dospelý príbuzný. Netreba si priniesť nič. V ten istý deň, o 16.30 hod., bude zároveň prvá vyučovacia hodina konfirmandov – druhákov. Tešíme sa!

Cirkevný príspevok 2015

Pripomíname členom cirkevného zboru, že cirkevný príspevok (ľudovo „cirkevnú daň“) treba zaplatiť osobne v kostole, na farskom úrade, alebo prevodom na účet 302660573/7500 a to do 31. októbra. Prosíme, nenechávajte si zaplatenie cirkevného príspevku na Vianoce! Pretože cirkevný príspevok je jeden z troch základných príjmov nášho zboru (milodary, ofery, cirkevný príspevok), je pre nás životne dôležité, aby si ho zaplatila čo najväčšia časť našich členov. Cirkevný príspevok je v dobrovoľnej výške, najmenej však 10,- € na rok za konfirmovaného člena. Deti do konfirmácie platia 1,50 €. Odporúčame Vám uschovať si potvrdenie o zaplatení!

Služby Božie na TV Nitrička

Pre tých, ktorí nemôžu osobne navštíviť naše Služby Božie uvádzame, že ich môžu sledovať v priamom prenose na TV Nitrička, alebo v archíve na www.ecavn.sk. Evanjelické Služby Božie budú v najbližšom období 13. sept., 25. okt., 29. nov. 2015 a 3. jan. 2016.

Moja evidencia v zbere a moja podpora zboru

V každú nedeľu pred alebo po Službách Božích, si môžete vo vstupnej hale kostola na prízemí vľavo upresniť údaje o evidencii člena zboru (vedie Mária Števková), zaplatiť cirkevný príspevok („cirkevnú daň“), či odovzdať svoj milodar na potreby cirkevného zboru (vyberajú Mária Števková, Margaréta Černáková, Pavel Líška, Radmila Kuťková).

Predajnička literatúry

V každú nedeľu pred, alebo po Službách Božích, si môžete v malej predajni vo vstupnej hale kostola na prízemí vľavo zakúpiť evanjelickú tlač (Evanjelický posol spod Tatier, Cirkevné listy, Cestou svetla, Dúha), Biblie, liturgické knihy (Evanjelický spevník, funeb-rál, pašie, modlitebné knihy), biblické čítanie na každý deň Tesnou bránou, kalendáre Tranovského, stolový a nástenný, kresťanskú literatúru a CD. Poslúžia Vám manželia Milota a Peter Arbetovci.

Služby Božie

Nedeľa, 10.00 hod.

V každú prvú nedeľu v mesiaci je v rámci Sl. Božích Večera Pánova

Stredtýždňové Služby Božie

Štvrtok, 18.00 hod.

Detská besiedka

V každú nedeľu počas Služieb Božích, okrem letných prázdnin

Vyučovanie náboženstva na školách

ZŠ Benkova - pondelok, 14.00 hod.

ZŠ Kráľa Svätopluka - utorok, 14.00 hod.

ZŠ Kniežata Pribinu - streda, 14.00 hod.

ZŠ Beethovenova - piatok, 14.00 hod.

Párovské gymnázium - piatok, 7.10 hod.

Príprava na konfirmáciu

1.ročník - piatok, 15.00 hod.

2.ročník - piatok, 16.30 hod.

Dorast

Piatok, 15.45 - 16.30 hod.

Mládež

Piatok, 17.00 hod.

Nitriansky evanjelický spevokol

Pondelok, 16.30 hod.

Vysokoškolská mládež

Utorok, 19.00 hod.

Stretnutie mladých mamičiek

Každá druhá streda, 17.30 hod.

Spoločenstvo evanjelických žien

Každý prvý štvrtok v mesiaci, 16.30 hod.

Stretnutie mužov

Každý druhý pondelok v mesiaci, o 19.00 hod.

Stretnutia manželských párov

Raz za tri týždne podľa dohovoru, 16.00 hod.

Večer s Bibliou

Štvrtok, 16.45 (okrem prvého štvrtka v mesiaci)

Stretnutie okolo Božieho Slova

v penzióne na Považskej ul.

Streda, 9.00 hod.

Stretnutie okolo Božieho Slova

v penzióne na Dolnočermánskej ul.

Piatok, 9.00 hod.

Zaopatrenie Večerou Pánovou

v domácnosti, penzióne, nemocnici či v hospici

Na požiadanie u zborového farára

Ivana Eľku, 0903 / 255197

Pokrstení

Ja som vínný kmeň a vy ste ratolesti. Kto zostáva vo mne a ja v ňom, ten prináša veľa ovocia.
Ján 15,5

Patrik Vojtek
Liana Kozárová
Nela Kozárová
Liliana Kikelová
Ella Lašticová
Michaela Miškerníková
Hana Kováčová
Andrej Németh

Sobášení

A najmä pridojte sa láskou, ktorá je spojivom dokonalosti.
Kolosenkým 3, 14

Peter Kozár a Martina Lužňáková
Ján Krúpa a Katarína Vendzická
Boris Kovarčík a Katarína Zaujecová
Pavel Švec a Ema Reháková

Zosnulí

Moje ovce počúvajú môj hlas, aj ja ich poznám a nasledujú ma. Ja im dávam večný život, a nezahynú naveky, a nikto mi ich nevytrhne z ruky.
Ján 10, 27 - 28

Elena Fuchsová (60)
Michal Rízek (31)
Ivan Dančák (70)
Emília Petříková (84)
Emília Kovarčíková (89)
Ľudovít Porteleky (80)
Ján Lietava (82)
Oľga Uhrová (102)
Rudolf Šiška (85)
Ella Neštinová (85, pochovaná v Uhrovci)
Dagmar Kleinová (85)
Elena Starinská (88)
Anna Babušíková (89)
Ľuboš Rojko (58)
Jarmila Bellová (71)

„A NEUVEĎ NÁS DO POKUŠENIA“

Martin Luther, Veľký katechizmus, r. 1529

Vysvetlenie šiestej prosby Modlitby Pánovej, odst. 106 - 111

„Neuveď nás do pokušenia“ znamená, aby nám Boh dával silu a moc vzdorovať pokušeniu, i keď úplne neodníme a neodstráni pokušenie. Lebo pokúšaním a zvodom sa nikto nemôže vyhnúť, pretože žijeme v tele a obchádza nás diabol. A či chceme a či nie, musíme znášať pokúšanie, dokonca byť ním zavalení. Ale tu prosíme, aby sme doň úplne neupadali a neutopili sa v ňom.

Lebo je veľký rozdiel cítiť pokušenie a povoľovať mu, či súhlasiť s ním. Všetci musíme zažívať pokúšanie, i keď nie všetci rovnako, niektorí viac a ťažšie. Napríklad mládež najviac pokúša telo; potom keď vyrastú a sú starší, pokúša ich svet; a tých, ktorí sa zaoberajú duchovnými vecami, teda zbožných kresťanov, najviac pokúša diabol. Avšak nikomu nemôže uškodiť samotné pokúšanie, keď že je proti našej vôli a radi by sme sa ho zbavili. Avšak schvaľovať pokušenie znamená popustiť mu uzdu, nebrániť sa mu a nemodliť sa o pomoc proti nemu.

Preto sa my, kresťania, musíme vyzbrojiť a každý deň čakať, že neprestajne budeme vystavení útokom. Nebudeme žiť ubezpečene a bezstarostne, akoby bol od nás diabol ďaleko, ale vždy budeme pripravení na jeho útok a na obranu. Lebo i keď som v túto chvíľu čistý, trpezlivý, šťastný a mám pevnú vieru, ešte v túto hodinu mi diabol môže streliť do srdca taký šíp, že padnem. Lebo on je nepriateľ, ktorý nikdy neustúpi a neprestane; keď skončí jedno pokušenie, vždy príde nové a ďalšie.

Preto niet lepšej rady a pomoci, len aby si sa utiekal k tejto prosbe, chopil sa Modlitby Pánovej a takto hovoril: „Milý Otče, prikázal si mi modliť sa; nedaj mi podľahnúť pokušeniu!“ Vtedy uvidíš, že sa pokúšania nevyhnutne umenšia, až nakoniec budú porazené.

Ak sa však pokúsiš pomáhať si vlastnými úvahami a vlastnou silou, tvoj stav sa len zhorší a diablovej dáš viac príležitostí. Lebo diabol má hlavu hada a keď nájde škáročku, ktorou by sa mu mohla prepchať, poľahky prekúže aj s celým telom. Avšak modlitba, tá ho môže zadržať a odohnať.